

henvise Andragendet; men det forekommer mig, at det er en urigtig Præcis, vi komme ind paa, naar der kommer et Andragende ind til Rigsdagen, der gaar ud paa en Forandring i Lovgivningen, saa at ende den Sag med en Henviſning til den vedkommende Minister om Forholdstalsvalgmaaden. I det Hele taget, naar et Andragende peger paa A, saa at give sig til at stemme paa D, forekommer mig ikke rigtigt, og det er egentlig Hovedgrunden, hvorfor jeg fraraader Vedtagelsen af det foreliggende Forslag. Vil man have et saadant Forslag frem, saa skal man gjøre det særskilt, men man skal ikke efter min Mening benytte et Andragende, der gaar ud paa en Forandring i Lovgivningen, til en saadan Henviſning. Det tror jeg ikke er praktisk rigtigt, og jeg tror heller ikke, at det gavner Folkethinget selv i dets Forretningsgang.

Leth: Enhver kan jo høre, at den ærede Forslagsstiller ikke staar paa det Grundlag, at han siger, at det, at Værs tidligere hørte under Slesvig og i mange Tilfælde beholdt en særlig Retstilstand, nødvendiggjør en særlig Repræsentation for det i Amtsraadet; men han staar paa et andet Grundlag, nemlig dette, at han mener, at Der som saadanne bør have en særlig Repræsentation i Amtsraadet. Jeg vil sige til den ærede Forslagsstiller, at, dersom han under en eller anden Form kan indbringe Forslag her i Folkethinget, som, tiltrækkelig begrunde, gaa ud paa at vise, at Værs af den Grund, som jeg nævnte: paa Grund af det særegne Retforhold, trænger til en exceptionel Stilling paa en eller anden Maade, saa har han maasse min Sympathi, saa er jeg ialtsald villig til at tage et saadant Forslag under den allernæste Overveielſe. Men det er jo ikke det, som den ærede Forslagsstiller her har fremdraget, endskjøndt han maasse har ment det; maasse det ligger bagved, hvad der er fremsat i Andragendet. Det sker undertiden, naar man ønsker at fremme en Sag, at man griber sine Mibler maasse ikke paa en ganske hensigtsvarende Maade. Naar den ærede Forslagsstiller sagde, at han ikke kunde indse, at det skæde Sagen, at man havde taget noget Mere med, saa tror jeg dog, det er en almindelig Erfaring, at, naar man har forlangt for Meget, saa udsætter man sig for Intet at faae. Jeg har tilladt mig at gjøre disse Bemærkninger, ikke for at vise den ærede Forslagsstiller Veie, men for at udtrykke, at det, som jeg egentlig antager der i Virkeligheden staar for en stor Del som Motivering for dette Andragende, paa en vis Maade har min Sympathi, hvis man maatte se sig istand til at bringe noget Saadant frem her i Thinget, og det kan heller ikke være nogenſomhelst Tvivl underkastet, at, naar man i Loven af 1ste Marts

1867 midlertidig bevilgede Værs 2 Medlemmer i Svendborg Amtsraad, saa var det Hensynet til de særegne Retforhold paa Værs, som bevirkede det, og slet ikke det Hensyn, som den ærede Forslagsstiller gjør gjældende, at Der bør i Henseende til deres Repræsentation i Amtsraadet have en noget exceptionel Stilling. Om Der bør tillægges en saadan eller ikke, skal jeg ikke udtale mig om. Det hører under andre Forhandlinger, saaledes som det er udtrykt i Udvalgets Motivering.

Steenstrup: Jeg vil dog gjentage, at jeg ikke forstaar, at man fordæriver en Sag ved at anføre flere Grunde end den efter visse Medlemmers Mening ene slaaende. Værsboerne ere specielt stillede med Hensyn til Lovgivningen endnu. Det er givet, og det er jo ogsaa anført i Andragendet. Naar der nu tillige er andre Grunde, har man anført dem, fordi man troede, at der, naar man kunde faae andre med, var mere Sandsynlighed for, at Sagen kunde gaa igjennem. Naar det ærede Medlem tror, at en speciel Indstilling angaaende Værs alene bedre gaar gjennem Thinget, føler jeg mig aldeles overbevist om det Mødsatte, at det vilde den netop ikke. (En Stemme: Det er klart!) Ja, der have vi det, „det er klart!“ Naar den ærede Ordfører dernæst siger, at man fordrer visse bestemte Forandringer i Lovgivningen, er det ikke Tilfældet; man fordrer en Forandring, men hvorledes denne skal være, derom henvises der til den høie Lovgivningsmagt. Man kan komme med en Forandring sigtende til Valg ved Forholdstals, man kan komme med en Forandring sigtende til, at det paabydes vedkommende Valgere at vælge En fra vedkommende D af de høist eller lavest Betsatte, eller man kan komme til andre Resultater, men der forlanges ikke noget Bestemt; man tager det, man vil byde Gn. Da jeg nu imidlertid naturligvis kan føle, hvorledes hele denne Sag staar for Diebliffet, skal jeg ikke spille Tiden med at gjøre et Nummer ud af den eller forplumre Sagen ved en Afstemning, som ikke nytter til Noget. Jeg tillader mig derfor at tage Forslaget tilbage, saa har man jo set, hvorledes de Herrer's Stilling saa nogenlunde er overfor Sagen; jeg kan forresten ikke sige, at Belvillien synes saa overmaade stor. Om den vilde være større, naar man kom med et specielt Forslag om Værs alene, mistvivler jeg dog om. Jeg tager altsaa mit Forslag tilbage.

Formanden (Krabbe): Forslaget udenfor Betænkningen er altsaa taget tilbage. Maa jeg spørge, om Noget optager det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det saaledes bortfaldet.